

Zondag 1 december 2024 - Eendrachtskerk - Zuid-Beijerland

1^e Advent

Voorganger:	Ds. S.M. Dekker uit Briele
Ouderling van dienst:	Jan Buth
Diaken van dienst:	Peter de Hoog
Organist:	Jacob van Nes
Beamer:	Jesse Jongenotter
Beeld en geluid:	Hugo Wols
Kindernevendienst:	Mariska Blaak
Basiscatechese:	Gerrit Boon
Lector:	Ellen Lankhaar
Oppas:	Marja Groenenberg
Koster:	Jan Saarloos
Groeters:	Elly Pijl en Lenie Jongman

Welkom door ouderling van dienst

Aanvangslied Psalm 24: 1, 5

1 De aarde en haar volheid zijn
des Heren koninklijk domein,
de wereld en die daarin wonen.
Het land rijst uit de oceaan,
rivieren breken zich ruim baan
om Gods volmaakte macht te tonen.
5 Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,
aloude deur, maak wijd uw boog,
ruim baan voor de verheven koning.
Wie is die vorst zo groot in kracht?
Het hoofd van 's hemels legermacht!
Hij komt, Hij maakt bij ons zijn woning.

Bemoediging en groet

V: Onze hulp is de naam van de Heer

G: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT

V: Die trouw houdt tot in eeuwigheid

G: EN DIE NIET LOSLAAT HET WERK DAT ZIJN HAND EENS
BEGONNEN IS

V: Genade zij u en vrede van God, onze Vader en van Jezus Christus
onze Heer

G: AMEN

Drempelgebed

V: hoor ons aan Eeuwige God,

G: HOOR NAAR ONS BIDDEN

V: Uw naam

Wijs ons de weg, vandaag en morgen en alle dagen van ons leven.

G: AMEN

Morgenlied 207

1 De trouw en goedheid van de Heer
verschijnt ons elke morgen weer
en blinkt en blijft als dauw zo fris,
zolang het dag op aarde is.

2 O Christus, schone morgenster,
wees met uw gunst ons hart niet ver;
steek al uw lichten in ons aan,
dan kan uw heil ons niet ontgaan.

3 Drijf uit, o licht, wat duister is,
behoed ons hart voor ergernis,
voor blindheid en voor schande en schuld;
houd niet uw glans voor ons verhuld,

4 opdat wij wand'len als bij dag
en, kome wat er komen mag,
staan vast in het geloof, o Heer,
van U verlaten nimmermeer.

Kyriëgebed (met bemoediging)

Gebed om de leiding van de Heilige Geest

Zingen projectlied

Project (de kinderen gaan naar de kindernevendienst)

Schriftlezing: Ruth 1: 1-22

1In de tijd dat de rechters het volk leidden, brak er een hongersnood uit in het land. Een man trok daarom met zijn vrouw en zijn twee zonen weg uit Betlehem in Juda, om als vreemdeling te gaan wonen in de vlakte van Moab. 2De naam van de man was Elimelech, die van zijn vrouw Naomi, en zijn twee zonen heetten Machlon en Kiljon; het waren Efratieten uit Betlehem in Juda. Toen ze in de vlakte van Moab waren aangekomen, bleven ze daar wonen. 3Na enige tijd stierf Elimelech, de man van Naomi, en zij bleef achter met haar twee zonen. 4Zij trouwden allebei met een Moabitische vrouw. De naam van de ene was Orpa, die van de andere was Ruth. Nadat ze daar ongeveer tien jaar gewoond hadden, 5stierven ook Machlon en Kiljon, en de vrouw bleef alleen achter, zonder haar twee zonen en zonder haar man. 6Toen Naomi hoorde, daar in Moab, dat de HEER zich het lot van zijn volk had aangetrokken en het weer brood had gegeven, maakte ze zich samen met haar twee schoondochters gereed om Moab te verlaten en terug te keren. 7Samen met hen verliet ze de plaats waar ze gewoond had en ging terug naar Juda. Maar eenmaal onderweg 8zei Naomi: 'Gaan jullie nu maar allebei terug naar het huis van je moeder. Moge de HEER zo goed voor jullie zijn als jullie voor mij en mijn gestorven zonen zijn geweest. 9Moge Hij ervoor zorgen dat jullie allebei geborgenheid vinden in het huis van een man,' en ze kuste hen. Toen barstten zij in tranen uit 10en zeiden: 'Maar we willen met u terugkeren naar uw volk!' 11'Ga terug,

mijn dochters,' zei Naomi, 'waarom zouden jullie met mij meegaan? Kan ik soms nog zonen krijgen die jullie mannen kunnen worden? 12Ga toch terug, want ik ben te oud voor een man. Zelfs al zou ik nog hoop koesteren, zelfs al sliep ik vannacht nog met een man en al bracht ik nog zonen ter wereld – 13zouden jullie dan wachten tot ze groot zijn en je ervan laten weerhouden met een andere man te trouwen? Nee, mijn dochters, mijn lot is te bitter voor jullie; de HEER heeft zich tegen mij gekeerd.' 14Opnieuw begonnen zij te huilen. Orpa kuste haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth week niet van haar zijde. 15'Kijk, je schoonzus gaat terug naar haar volk en haar god,' zei Naomi, 'ga haar toch achterna!' 16Maar Ruth antwoordde: 'Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. 17Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Alleen de dood zal mij van u scheiden, en anders mag de HEER met mij doen wat Hij wil!' 18Naomi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan en drong niet langer aan. 19Zo gingen zij samen verder, tot in Betlehem. Hun aankomst in Betlehem baarde veel opzien. Overal in de stad riepen de vrouwen: 'Dat is toch Naomi?' 20Maar ze zei tegen hen: 'Noem me niet Naomi, noem me Mara, want de Ontzagwekkende heeft mijn lot zeer bitter gemaakt. 21Toen ik hier wegging had ik alles, maar de HEER heeft mij met lege handen laten terugkomen. Waarom mij nog Naomi noemen, nu de HEER zich tegen mij heeft gekeerd, nu de Ontzagwekkende me kwaad heeft gedaan?' 22Zo kwam Naomi terug uit Moab, samen met haar schoondochter Ruth, de Moabitische. Ze kwamen in Betlehem aan bij het begin van de gersteoogst.

Lied 439: 1,2

1 Verwacht de komst des Heren,
o mens, bereid u voor:
reeds breekt in deze wereld
het licht des hemels door.
Nu komt de Vorst op aard,
die God zijn volk zou geven;
ons heil, ons eigen leven
vraagt toegang tot ons hart.
2 Bereid dan voor zijn voeten
de weg die Hij zal gaan;
wilt gij uw Heer ontmoeten,
zo maak voor Hem ruim baan.
Hij komt, bekeer u nu,
verhoog de dalen, effen
de hoogten die zich heffen
tussen uw Heer en u.

Schriftlezing: Ruth 4 : 13 - 22

¹³Daarna nam Boaz Ruth bij zich, zij werd zijn vrouw, en hij sliep met haar. De HEER liet haar zwanger worden en ze baarde een zoon. ¹⁴De vrouwen zeiden tegen Naomi: 'Geprezen zij de HEER, die jou vandaag iemand gegeven heeft die

voor je zorgen zal. Moge zijn naam in Israël blijven voortbestaan! ¹⁵Hij zal je je levensvreugde teruggeven en je onderhouden als je oud bent, want je schoondochter, die je liefheeft en die meer waard is dan zeven zonen, heeft hem gebaard.' ¹⁶Naomi nam de jongen op haar schoot en bleef hem vanaf dat moment verzorgen. ¹⁷De buurvrouwen gaven hem zijn naam. 'Naomi heeft een zoon gekregen,' zeiden ze, en ze noemden hem Obed. Hij is de vader van Isaï, die de vader is van David. ¹⁸Dit zijn de nakomelingen van Peres: Peres verwekte Chesron, ¹⁹Chesron verwekte Ram, Ram verwekte Amminadab, ²⁰Amminadab verwekte Nachson, Nachson verwekte Salmon, ²¹Salmon verwekte Boaz, Boaz verwekte Obed, ²²Obed verwekte Isaï, en Isaï verwekte David.

Lied 447

1 Het zal zijn in het laatste der tijden
dat de berg van de tempel verheerlijkt zal staan,
dat de wegen er heen zullen leiden
en de volken der aarde op weg zullen gaan
om de rechten des Heren te leren,
zich tot God en elkaar te bekeren.

2 Als Jeruzalems tinnen gaan blinken
en beschamen der bergen en heuvelen trots,
zal van Sion uit blijde weerklinken
het bevrijdende woord van het koninkrijk Gods.

Tot bescherming van allen die leven
staat de wet van Gods heil er geschreven.

3 En een smidse van 't huis onzes Heren
maakt het zwaard tot een ploegschaar, de speer tot een zicht.
Niemand zal meer een wapen hanteren;
maar zij groeten elkaar in het heldere licht
van de waarheid die eindelijk zal dagen
over mensen van zijn welbehagen.

Uitleg en Verkondiging

Lied 150a

1 Geprezen zij God! Gij engelenkoor
dat steeds naar Hem hoort, prijs Hem om zijn Woord!
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,
die allen daarboven tot dankzegging riep.

2 Geprezen zij God! Gij allen op aard,
aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt.
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem.
Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem!

3 Geprezen zij God! Laat alles wat leeft
nu zingen voor Hem die alles ons geeft.
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet
de glorie doen klinken van Hem die ons redt.

4 Geprezen zij God! Ons lied is gewijd
aan Hem die altijd ons helpt en geleidt.
Om zijn goede schepping, om hemels genot,
zijn gunst en vergeving: geprezen zij God!

Dankgebed, stil gebed en gezamenlijk "Onze Vader"

Collecte (De kinderen komen terug van de kindernevendienst)

Slotlied 448: 1, 3, 5, 7 en 9

1 Het volk dat wandelt in het duister
zal een groot licht zien, een groot licht.

Hef naar de hemel uw gezicht,
met opgeheven hoofden, luister,

3 Hij komt met vrede; en geen rampen
geen oorlog en geen bitterheid

zal er meer zijn, geen kind dat schreit,
geen laarzen die in 't duister stampen.

5 Er is een Zoon voor ons gegeven,
de Zoon van God die Koning is,

die 't licht is in de duisternis,
de weg, de waarheid en het leven.

7 En Sterke God, die de gebeden
verhoren zal, die overwint.

Eeuwige Vader heet dat Kind,
en Vorst van eindeloze vrede.

9 En alle, alle mensen samen,
die zullen voor zijn aangezicht
staan zingen in het grote licht.

En Hij kent allen bij hun namen.

*Zegen des Heren, gevolgd door **lied 415: 3.***

3 Amen, amen, amen!

Dat wij niet beschamen

Jezus Christus onze Heer,

amen, God, uw naam ter eer!

Na de dienst is er gelegenheid voor een kopje koffie of thee in De Ark